



● **Baka István**

# **Én itt vagyok**

*Én itt vagyok de hol vagy te Uram  
S hol voltál amikor kerestelek még  
A borban asszony-ölben álmok eszmék  
Tömjénködében is csak önmagam  
Találtam nem voltál a bűnre mentség  
S a büntetés sem egyetlen szavam  
Se szólított meg Te se szólítottál  
S azt sem hiszem már Te vagy aki voltál*

*Kint száll a köd és megmozdulnak a  
Kőszobrok most egy képzelt őszi kertben  
Európa vonaglik a bika  
Hátán Apollón nyila még tegezben  
És mosolyogva gondol Marszüászra  
Lenyúzott bőre kéjes-nyers szagára*

*Kéjek s kítnok között vezet az ember  
Isten vagy emberek jelölte útja  
Csodálod-e hogy amire befutja  
Halálvággyal telik nem félelemmel  
S akármit tesz ölelve bár vagy ölve  
Visszazuhan a Káosz-anyaölbe*

*Kutattalak s nem leltem rád Uram  
Most megpróbálom mégis kitalálni  
Valaki vagy Te vagy csupán akármi  
Sorvégre rímnek jól jöhetsz ugyan  
De jobban élsz a vírusban s a rákban  
Mint a tehozzád esdeklő imákban  
S ha megtagadlak azzal adnék létet  
Neked hát nem tagadlak s végre véged  
Megszabadultam tőled mégis árvád  
Vagyok Uram ki várva várva vár rád.*

(1994)

„Lapozz föl engem, és leszek...” címmel nyílik kiállítás az egy éve elhunyt Baka István (1948–1995) költő és műfordító emlékezetére a Móra Ferenc Múzeum

rendezésében a Fekete Házban ma 16 órakor. A kiállítást dr. Füzi László irodalomtörténész, a Forrás irodalmi folyóirat főszerkesztője nyitja meg.